

Moara cu noroc - Caracterizare Ana

Personajul feminin din literatura romana dobandeste o mai mare complexitate prin aparitia Anei, eroina din nuvela. Slavici isi innobileaza personajul cu attributele tagicului. Ana este o victima. Ea ispaseste vina morala generata in interiorul lui Ghita, impreuna cu acesta. Pe de alta parte, Ana este victima cinismului lui Lica Samadaul, barbatul care o seduce si o abandoneaza. La inceput Ana traieste o perioada de armonie conjugala. Sotul ei Ghita, conduce hanul "Moara cu noroc" cu mana singura, ea il ajuta si are grija de copii.

Viata isi urmeaza cursul. Relatiile in interiorul cuplului se schimba insa atunci cand la "Moara cu noroc" apare maleficul Lica Samadaul. Iata impactul pe care il are asupra Anei aparitia lui Lica: "Ana ramansese privind ca un copil uimit la calaretul ce statea ca un stalp de piatra inaintea ei". Echilibrul familiei sale e amenintat. Progresiv, imaginea idilica de la inceputul nuvelei, a cuplului fericit, se va schimba. Ca si in alte proze ale lui Slavici este la inceputul scrierii "Moara cu noroc", un poet al armoniei casnice: "Ramaind singur cu Ana si cu copii, Ghita priveste imprejurul sau, se bucura de frumusetea locului si inima ii rade cand Ana cea inteleapta si asezata deodata isi pierde cumpatul si se arunca rasfatata asupra lui, caci Ana era tanara si frumoasa, Ana era frageda si suptirica, Ana era sprintena si mladioasa". In afara trasaturilor fizice, Slavici contureaza portretul Anei din doua elemente esentiale. Ana e "telepta si asezata". Intelepciunea ei se vadeste dupa ce Lica Samadaul apare la "Moara cu noroc". Impresionata la inceputul de "barbatia" personajului, Ana intelege ca Lica e un om rau si primejdios.

Ea observa cum Ghita "se schimba progresiv". "Inteleapta, Ana incearca sa salveze echilibrul familial". Increderea in sotul ei o paraseste insa treptat. Ea priveste cu disperare cum sotul ei se indeparteaza tot mai tare de ea, se izoleaza. Iubirea si armonia de la inceput se erodeaza continuu. Ana, inocenta si iubitoare, e prinsa intre Ghita, tot mai insingurat si zbuciumat si Lica a carui putere o resimte: "Ana traieste si ea, prin Lica, relevatia virilitatii subjugatoare, o atractie frenetica si irationala, dezlegand-o pentru un monent de abandon din amara experienta alaturi de un barbat nevolnic"(Mircea Zaciu).

Dominat de Lica, Ghita se indeparteaza tot mai mult de sotia sa. Mai mult ca o suprema forma a compromisului si a umilintei, Ghita o impinge pe Ana in bratele samadaului. Simbolic aceasta renuntare reprezentata de momentul cand Ghita nu numai ca se opune ca sotia sa "joace cu Lica", dar chiar o indeamna sa nu-l refuze pe samadau. Ana ramane pentru mult timp o sotie credincioasa. Ea e ingrozita cand intelege ca Ghita e partasi la faradelegile lui Lica . "Doamne! zise ea ingrozita. Ce-a cazut pe capul meu". Ana e martorul disperat al "caderii" sotului ei. Si iubirea ei pentru Ghita se naruie incetul cu incetul: "tu ma omori, Ghita ma seci din viata, ma chinuiesti imi scoti rasuflare cu rasuflare viata din mine, ma lasi sa ma omor eu din mine". Inocenta si puritatea fac din ea un personaj de tragedie.